

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Kž-82/03

Brčko, 13.11.2003. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Dragane Tešić, kao predsjednika vijeća, Milorada Novkovića i Mirze Jusufovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Olge Antolović, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog D. K. sina G. iz D. B., zbog krivičnog djela navođenje na ovjeravanje neistinitog sadržaja iz člana 369 stav 1 Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, rješavajući po žalbama Javnog tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, optuženog D. K. i njegovih branilaca – J. N. advokata iz Z. i M. S. advokata iz B., protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp-29/03 od 23.5.2003. godine, u javnoj sjednici vijeća održanoj dana 13.11.2003. godine u prisustvu Zamjenika javnog tužioca Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine Ilje Klaića, optuženog D. K. i njegovih branilaca J. N. advokata iz Z. i M. S. advokata iz B., donio je i objavio

P R E S U D U

Žalbe optuženog D. K. i njegovih branilaca J. N. advokata iz Z. i M. S. advokata iz B. se odbijaju kao neosnovane, dok se žalba Javnog tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine usvaja i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp-29/03 od 23.5.2003. godine preinačava u odluci o kazni tako da se optuženi D. K. zbog krivičnog djela navođenje na ovjeravanje neistinitog sadržaja iz člana 369 stav 1 Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je oglašen krivim prvostepenom presudom, uz primjenu članova 5, 33, 38 i 40 Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Osnovni sud) broj Kp-29/03 od 23.5.2003. godine, optuženi D. K. je oglašen krivim zbog krivičnog djela navođenje na ovjeravanje neistinitog sadržaja iz člana 369 stav 1 Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ-a Brčko Distrikta BiH), pa je uz primjenu članova 5, 33, 38 i 40 KZ-a Brčko Distrikta BiH osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci.

Optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 360,00 KM te da na ime paušala za rad suda plati iznos od 100,00 KM u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudne naplate.

Protiv te presude u zakonom propisanom roku žalbe su izjavili Javno tužilaštvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Javno tužilaštvo) zbog odluke o kazni s predlogom da se od strane Apelacionog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Apelacioni sud) žalba uvaži pobijana presuda Osnovnog suda broj Kp-29/03 od 23.5.2003. godine preinači i optuženom D. K. izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju, optuženi D. K. ne navodeći žalbene osnove s prijedlogom da se žalba ozbiljno razmotri, i njegovi branioci advokati J. N. iz Z. i M. S. iz B. (u daljem tekstu: branioci optuženog) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni s predlogom da se žalbe uvaže, pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe ili pobijanu presudu ukine zakaže glavni pretres i donese presudu u skladu sa žalbenim prigovorima.

Na javnoj sjednici koja je održana 13.11.2003. godine Javno tužilaštvo je ostalo kod prijedloga i navoda iz svoje žalbe a predložilo da se žalbe optuženog D. K. i njegovih branilaca odbiju kao neosnovane. Optuženi D. K. i njegovi branioci su ostali kod prijedloga i navoda iz svojih žalbi a predložili da se žalba Javnog tužilaštva odbije kao neosnovana.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u onom dijelu u kojem se žalbama pobija u smislu člana 306 Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP-a Brčko Distrikta BiH) pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

U postupku koji je prethodio donošenju prvostepene presude nisu učinjene povrede odredaba krivičnog postupka na koje se ukazuje žalbama optuženog D. K. i njegovih branilaca a niti su takve povrede sadržane u prvostepenoj presudi.

Prvostepeni sud rješavajući krivični predmet u svim fazama krivičnog postupka je obezbjedio fer i pravedno suđenje. Provodio je dokaze koje je predložila optužba i odbrana, a koji su imali mogućnost da obezbjeđuju i predlažu izvođenje dokaza radi utvrđivanja potpunog i pravilnog činjeničnog stanja i materijalne istine do zaključenja glavnog pretresa.

Sve izvedene odkaze sud je posmatrao na isti način, izvršio je temeljitu i potpunu analizu pa je na taj način dao pravilnu ocjenu izvedenim dokazima. Utvrdio je potpuno i pravilno činjenično stanje koje se ne dovodi u pitanje ni žalbenim prigovorima optuženog i njegovih branilaca.

Neosnovano se žalbama ukazuje da je sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka. Iz sadržaja sve tri žalbe ne proizilazi u čemu se ogleda bitna povreda odredaba krivičnog postupka. Sud je i dokaze odbrane i dokaze optužbe cijenio na isti način. Žalbom branioca optuženog J. N. advokata iz Z. neosnovano se ističe da je sud izveo samo neke od dokaza koje je ponudila optužnica. Sud je izvodio sve one dokaze koje je ponudila optužnica a koji su od značaja za utvrđivanje potpunog i pravilnog činjeničnog stanja. Na isti način neosnovano se ovom žalbom ukazuje da Javni tužilac nije otkrio odbrani određene dokaze koji bi ukazivali na nevinost optuženog ili bar ublažavnaje krivice optuženog. Javni tužilac sve dokaze

koje je iznio kao argumente za svoju optužnicu je na propisan i zakonit način putem suda obezbijedio da se sa istim upozna odbrana.

Žalbama se zanemaruju činjenice koje su bile od značaja za rješavanje ove krivično-pravne stvari a koje su u prvostepenom postupku u potpunosti razjašnjene. Optuženi je kao službenik Filijale B. osiguranje u L. B. u B. pribavio 43 „YU“ saobraćajne dozvole za registrovano vozilo sa ispunjenim sadržajem, kojima je protekao rok važenja. Izvršio uklanjanje prvobitno unesenih podataka, pečata i potpisa službenog lica, zatim je u te dozvole unio nove podatke o vozilu, vlasniku i ovjerio krivotvorenim pečatom. Optuženi je takve dozvole u ime tih lica koja su u njima navedeni kao novi vlasnici vozila podnosio Policiji Brčko Distrikta BiH sa zahtjevom za registraciju motornog vozila. Uz te saobraćajne dozvole je podnesena i druga dokumentacija koja je potrebna za registraciju motornog vozila. Žalbe ne dotiču ove činjenice niti komentarišu dokaze na osnovu kojih je sud utvrdio ove činjenice. Ove činjenice su utvrđene na osnovu uvjerljivih i potpunih dokaza. Prvostepeni sud o tom centralnom pitanju je dao jasne razloge koji se žalbenim prigovorima sve tri žalbe uopšte ne dovode u pitanje.

Ne stoje tvrdnje žalbi braniaca optuženog da sud nije utvrdio činjenicu da saobraćajne dozvole u Policijsku upravu je donosio optuženi pošto to ni jedan od svjedoka nije potvrdio. Nasuprot tvrdnji žalbe sud je u ovom pravcu provodio dokaze i putem eliminacije određenih činjenica je došao do te činjenice da je optuženi D. K. jedino to činio. Nadalje u žalbama se ističe da sud nije utvrdio i nije provodio dokaze da je optuženi prethodno uklanjao prvobitno unesene podatke u original obrazac saobraćajne dozvole ili je to učinio neko drugi. Nesporna je činjenica da je to činjeno. Sud je u tom pravcu izveo mnogobrojne dokaze pa je isto putem eliminacije na pouzdan način utvrdio da je jedini izvršilac te radnje optuženi D. K. Prema tome, neosnovani su navodi sve tri žalbe da to sud nije utvrdio, da u tom pravcu nije provodio dokaze i da te radnje nije učinio optuženi D. K.

Iz ovih razloga se ne mogu prihvatiti navodi žalbi optuženog i njegovih branilaca da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Prvostepeni sud na strani 3. pasus zadnji pobijane presude, je iznio razloge o tome kako je vršena registracija od strane optuženog putničkih motornih vozila, zatim o porijeklu saobraćajnih dozvola i dr.

Neosnovano se žalbama optuženog i njegovih branilaca ukazuje da je registracija motornih vozila izvršena na legalan način i da radnje optuženog nemaju elementa krivičnog djelo za koje je optuženi oglašen krivim. Optuženi je svojim radnjama doveo u zabludu nadležnog službenika Policije Brčko Distrikta BiH pa su na taj način izdate nove saobraćajne dozvole. Ako je postojala određena neopreznost ovlaštenih radnika Policijske uprave prilikom registracije motornih vozila to ne može da isključi krivičnu odgovornost optuženog pa se i na to pogrešno ukazuje žalbama njegovih branilaca.

Netačni su žalbeni navodi da je način na koji je optuženi vršio registraciju motornih vozila uobičajen i dozvoljen od strane Policije Brčko Distrikta BiH i da uloga optuženog nije bila navođenje nego samo puko fizičko donošenje potrebnih dokumenata u policiju. Tačno je da je on donosio dokumente u policiju nakon što je prvobitno izvršio uklanjanje ranijih podataka, pečata i potpisa službenog lica a nakon

toga unio nove podatke o vozilu, vlasniku i to ovjeravao krivotvorenim pečatom. Upravo u tome i jesu radnje izvršenja krivičnog djela i jeste dovođenje policije u zabludu. Tek tako pripremljene saobraćajne dozvole kada je krivično djelo bilo svršeno optuženi je predavao u Policijsku upravu. Ni u kom slučaju to nije bilo dozvoljeno od strane Policije Brčko Distrikta BiH. Sa osnovom se postavlja pitanje zašto branilac optuženog u ovom pravcu nije predložio izvođenje određenih dokaza ili uz žalbu priložio dokaze kojima bi potkrijepio ove svoje tvrdnje.

U žalbama se ističe da je sud počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka ali se ne navodi u čemu se sastoje te bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Iz ovih razloga žalbeni prigovori optuženog i njegovih branilaca su neprihvatljivi i u ovom dijelu.

Optuženi u svojoj žalbi uglavnom iznosi činjenice koje su bile predmet rasprave u svim fazama krivičnog postupka i koje su u potpunosti i u cijelosti rasvijetljene. Žalbom optuženog se više analizira rad Javnog tužioca nego što se iznose razlozi koji su bitni i potrebni u žalbi. Stoga su ovi dijelovi žalbe ocijenjeni kao nebitni.

Kada je u pitanju žalbeni prigovor Javnog tužilaštva u pogledu odluke o visini kazne sud je ocijenio da je isti osnovan. Po ocjeni ovog suda prvostepeni sud nije mogao optuženom uzeti kao olakšavajuće okolnosti da je raseljeno lice i da svojim radom obezbjeđuje egzistenciju svoje porodice. Obaveza svakog lica pa i optuženog je da svojim radom obezbjeđuje odnosno održava lica i ta obaveza mu pripada po zakonu. Opšte je poznata činjenica da se na teritoriji Bosne i Hercegovine nalazi izuzetno veliki broj izbjeglih i raseljenih lica i da je od vremena raseljavanja prošlo više od 10 godina i da optuženi dijeli sudbinu skoro najvećeg dijela građana BiH pa mu se ni to nije moglo uzeti kao olakšavajuća okolnost. Na drugoj strani prvostepeni sud optuženom kao otežavajuću okolnost nije cijenio obim štetne posledice što čini ovaj sud.

Žalbom Javnog tužilaštva se pravilno ukazuje da je u zadnje vrijeme povećana brojnost izvršenja ove vrste krivičnih djela. Žalbeni prigovori optuženog i njegovih branilaca u pogledu visine kazne su apsolutno neosnovani i neprihvatljivi. Imajući u vidu ove činjenice sud je preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o visini kazne pa je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci za koju smatra da je adekvatna stepenu društvene opasnosti počinjenog krivičnog djela, ličnosti počinioca i obimu štetne posledice. Ovom kaznom će se ostvariti opšta i posebna prevencija, a time i svrha kažnjavanja propisana u zakonu.

Odlučeno kao u izreci presude shodno odredbama člana 310 ZKP-a Brčko Distrikta BiH.

ZAPISNIČAR

Olga Antolović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragana Tešić